

Misna slavlja i župni oglasi

Pon 29. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Utorak 30. siječnja	17.30 + Ivan Lončarić (30. dan)
Sri 31. siječnja	17.30 U zahvalu Sv. Josipu za dobročinitelje: + Marica Modoran
Čet 1. veljače	17.30 Po nakani (al)
SVIJEČNICA Pet 2. veljače SVETICA	11.00 Misa uza hodočasnike (<i>predvodi vlč. Josip Štefančić, Ogulin</i>) 17.30 + Stjepan i Fanika Bitunjac; Marija i pok. ob. Sabljak; Ivan, Mande i Dragan Božičević; Dijana Jurković; Anton, Mate, Anka, Vlado, Ivka i pok. ob. Franjković; Dijana Žlimen; Marica, Josip i Tihomir Puškarić.
Subota 3. veljače	15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: + Ivan Juričić (30. dan); Ivanka Puškarić; Franjo i Franca Cindrić; pok. ob. Paušić; Milan i Marica Franjković; Dragica Fičurin; Stjepan i Ivan Prebeg Možar.
4. velja. - 5. NKG DAN GOSPODNJI	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: Po nakani (al) 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

1. SVIJEČNICA – slavimo Prikazanje Gospodinovo u Hramu. Misno slavlje u 11 sati predvodi vlč. Josip Štefančić, župnik ogulinski. Popodnevna misa je u 17.30 sati na kojoj ćemo primiti među kandidate za krizmu naše vjeroučenika 8. i 7. razreda.

2. DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA prigodno će se obilježiti 1. veljače u Gospiću. Susret će započeti u 16:30 sati predavanjem koje će na temu "*Redovničko posvećenje*" održati gospičko-senjski biskup mons. Zdenko Križić. Susret će se nastaviti svetom misom koju će u 18 sati predvoditi biskup mons. Zdenko Križić u koncelebraciji sa svećenicima – redovnicima naše G-S biskupije. Molimo za nova svećenička i redovnička zvanja.

3. ŽUPNA KATEHEZA nastavlja se od ponedjeljka, 5. veljače prema grupama.

4. OBNOVA CRKVE – *doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:*

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

IZAZOV MAJČINSTVA

OBITELJ

IZAZOV OČINSTVA

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

28. siječnja 2018. • 4. NKG. • God. IX. • br. 4 (387)

Učio ih je kao onaj koji ima vlast

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i počeo naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tâ učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: »Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!« Isus mu zaprijeti: »Umukni i iziđi iz njega!« Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: »Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.« I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svojoj okolici galilejskoj. *Riječ Gospodnja (Mk 1, 21-28).*

Svetac Božji

Markovo evanđelje odlikuje se doduše, tako mnogi misle, po vjernom prikazu Isusa čovjeka. Istinsku teologiju, dakle misao o Bogu, treba tražiti u drugim evanđeljima. Tek kasnije pridolazi, prije svega kod Ivana, aspekt uzvišenog i proslavljenog božanskog Isusa.

Sada čitamo već od početka godine B (u prošlom adventu) odlomke iz Markova evanđelja. Pritom smo utvrdili na drugu nedjelju adventa, da riječ "početak" koja je u Markovu evanđelju kao i u Ivanovu na samom početku, ima različito značenje u oba evanđelja. Ujedno smo opazili da božansko formalno prodiše kod Marka u naš svijet – burno i nezadrživo. Radosna vijest, evanđelje počelo je kod Marka s pozivom Ivana Krstitelja, Isusova "preteče": "Pripravite put Gospodinu!" (Mk 1,3) – citat iz Izaijine knjige (Iz 40,3). To mjesto iz Izaijine knjige bilo je također citirano u predkršćanskom pravilu kumranske zajednice slične samostanskoj. Ipak u Kumranu se nisu odvažili sveto ime Gospodin izgovoriti a ni pisati. Umjesto tetragrama stavljali su samo četiri točke (...) 1 QS 8.14). Čitatelji Markova evanđelja trebali su toga Gospodina prepoznati u Isusu. Najprije su Izaija a tada i Ivan Krstitelj pripremali na njegov dolazak kod krštenja; taj tekst (Mk 1,7-11) slušali smo na "blagdan krštenja Gospodnjega".

I taj Gospodin "zapovjedio" je svojim autoritetom u evanđelju treće nedjelje kroz godinu četvorici ribara na jezeru: "Hajdete za mnom!" (Mk 1,17). I Isus im je suvereno prerekao da će ih učiniti "ribarima ljudi". Tekst današnje četvrte nedjelje kroz godinu spaja se direktno na to i prikazuje Isusa kako on slijedeće subote dolazi

Oni odmah ostaviše mreže
i pođoše za Njim...

[Mk 1, 18]
@lijepo.je.sto.postoji.s

s novim učenicima u sinagogu u Kafarnaumu. Tamo već uči s "božanskom punomoću novu nauku". Dodatak "božanski" u jedinstvenom prijevodu koji se ne nalazi u grčkom originalu, zgodan je, kao što to pokazuje idući događaj. Jedan čovjek opsjednut nečistim duhom povika pred opunomoćenim učiteljem, čiju nadmoć osjeća: "Znam tko si: Svetac Božji!" (Mk 1,24). Na grčkom ho hágios tou Theou, što znači: "Svetac, u kojem je sam Bog prisutan".

Zaustavimo se malo uz čovjeka opsjednuta nečistim duhom. Taj čovjek je bio pod vlašću, s okovima bilo čega – od strašnih sjećanja, strahova, od prisila, kratko: od nečega što mu nije dopuštalo da bude svoj. Takve opsjednutosti danas ima u svim mogućim oblicima: alkohol, lijekovi, droga, seks, vlast, posjed mogu biti strast, strast iza koje se uvijek skriva nevolja i ona se javlja kao prisila da netko čini ono što ne bi htio činiti – tako kao da se u njemu skriva drugi koji govori iz njega ili ga čini svojim alatom. Zato čovjek u sinagogi poviče: "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Čovjek nije gospodar u vlastitoj kući, on više ne može reći "ja". To evanđelje misli pod "opsjednutošću".

Isus je došao, da doslovno stupi u borbu protiv svega što ne dopušta čovjeku da bude sam svoj. Kraljevstvo Božje koje on naviješta i donosi, to kraljevstvo biva konkretno i stvarno u oslobođenju čovjeka od svega što ga podjarmljuje i otuđuje.

U Ivanovom evanđelju Petar tek na kraju euharistijskog govora zaključuje doslovno isto priznanje: "Ti si Svetac Božji" (Iv 6,69). Pa ipak je ispravno: u Ivanovom evanđelju razvijat će se misli "odozgo i odozdo", vječna riječ postaje slabo tijelo (usp. Iv 1,14). U Markovom evanđelju naprotiv rasterećuje se Gospodinova snaga "odozdo" koja se jedva može shvatiti – i nama daje da sudjelujemo u njenim osjećajima. Tako se zaključuje današnji evanđeoski odlomak pitanjem prestrašenih ljudi: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se" (Mk 1,27). U jednom evanđelju koje se ne nalazi u Novom zavjetu, ali vjerojatno je predajom sačuvana Isusova riječ, Isus kaže: Tko je blizu mene, blizu je vatre. To je vatra koja ne sagorijeva, ali dušu obasjava i grije. (*Fra Jozo Župić*)

Zatvoren 58. teološko-pastoralni tjedan

*Nakon plenarne rasprave završni govor održao je
dekan KBF-a prof. dr. Mario Cifrak*

Zagreb, (IKA) – Plenarnom raspravom u četvrtak 25. siječnja u Međubiskupijskom sjemeništu na zagrebačkoj Šalati zaključen je 58. teološko-pastoralni tjedan o temi "Unutarcrkveni dijalog, suradnja i suodgovornost". U raspravi je istaknuto da je TPT iznjedrio obilje važnih tema te da je bitno da se ne ostane samo na teoriji, nego da se navedene smjernice i zaključci implementiraju u praksi. Upozoreno je na važnost autentičnosti komunikacije, da su verbalna i neverbalna komunikacija usklađene te je rečeno da župe i katolički fakulteti trebaju biti mjesta gdje se uči dijalog. Na pitanje kako spojiti unutarcrkveni dijalog i višegodišnju medijsku šutnju Crkve, odgovoreno je da je prisutnost Crkve u medijima lakmus papir komunikacije koja se u samoj Crkvi ne odvija ili odvija. Istaknuto je da Crkva nije savršena, ali da bi javnost drugačije gledala na nju kada bi se ona otvoreno suočavala sa stvarima za koje vidi da nisu dobre. U raspravi je bilo govora i o važnosti unutarcrkvene pluralnosti, u smislu otvorenosti prema drugome, da se želi čuti i oslušivati drugoga, primjerice karizmatске pokrete. Rečeno je također

da župe trebaju biti dom ne samo onih koji dolaze na nedjeljnu misu, nego i crkvenih pokreta i udruga. U raspravi je također bilo govora o savjetovanju i odlučivanju unutar Crkve te je istaknuto da sve više jača svijest o važnosti savjetodavnog glasa. Rečeno je da je potrebna samokritičnost pastira koji se treba zapitati „koliko imam svijest da su moji vjernici doista oni koji čine život župne zajednice, a ne samo ja“. Bilo je riječi i o važnosti suradnje te je istaknuto da u Crkvi nitko nije stručnjak za sve, ali u Crkvi ima stručnjaka za sve, a ta se spoznaja premalo koristi.

Zatvarajući 58. teološko-pastoralni tjedan, dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. fra Mario Cifrak istaknuo je „da mu se poslije svih predavanja i rasprava nameću dvije slike Crkve s obzirom na Rimsko Carstvo, onu koju zastupa autor Knjige Otkrivenja, izolacije, i onu koju nalazimo u Pastoralnim poslanicama, konvencije“.

Rimsko Carstvo i njegov političko-ekonomski utjecaj demonizira autor Knjige Otkrivenja. Famosni znak žene je Crkva koja mora svakom vremenu roditi autentični lik Isusa Krista. Njezin od Boga pripremljeni ambijent je pustinja. Demon ju želi pretvoriti u oazu, upropastiti, rekao je.

Dr. Cifrak spomenuo je da je nedavno gledao film o Jakobu Fuggeru koji je živio u 15. i 16. st. Bio je veliki trgovac i utjecajan čovjek iz Augsburga. Na papinski tron doveo je Španjolca Aleksandra VI. Premda je i tadašnji njegov protivnik kasnije bio izabran za papu, Giuliano della Rovere kao Julije II., nećak Siksta IV. Dakle Crkva je bila u rukama različitih moćnika i interesa. I nije propala. No rodila je Martina Luthera. Joseph Lortz, Benedikt XVI. i papa Franjo vide da je on ozbiljno uzimao pitanje o Bogu i svoje kršćanstvo. Osobito čitajući Pavla. Pavlu se vraća i autor Pastoralnih poslanica kao autentičnom navjestitelju evanđelja. No Pavlu su u tom poslu pomagale i brojne žene kako čitamo u poslanici Rimljanima, apostolke, đakonice. To postaje paratheke (= poklad), zdrav nauk za autora Pastoralnih poslanica na kraju 1. st. Danas nas osobito brine glas zabrinutih koji žele spasiti Krista i Crkvu, iz svojih fundamentalističkih pobuda. Fundamentalizam je strahota i ozbiljno upozorenje zbog nedostatka ispravne vjerske formacije, bilo svećenika bilo laika. Crkva ga osuđuje i odbacuje. Autor Pastoralnih poslanica upravo prema tima i takvima upućuje na nositelje službe, Timoteja i Tita, suradnike koji jamče kontinuitet Pavlovog nauka. Oni su episkopoi, njihova je služba do danas nezamjenjiva u Crkvi. A Crkva je oikos (= kuća, familia), stup i uporište istine. Na taj način se Crkva učlanjuje u svako društvo. Pronalaženje konvencije osigurava društveni život. Opravdanost izolacije se prvotno sastoji u izričitoj utjesi i ohrabrenju za odluku da se bude na Božjoj strani na temelju vlastite vjere i svjesnom podnošenju svih posljedica, sve do mučeništva, u uvjerenju da će Bog provesti svoju neograničenu moć. To je Alojzije Stepinac, koji nas u „izolaciji“ uči dijalogu, suradnji i odgovornosti, rekao je dr. Cifrak. Dekan je zahvalio sudionicima i organizatorima skupa, zaželjevši svima plodonosno teološko-pastoralno djelovanje.

